

Oostpool op zoek naar ervaring van echtheid

door Maarten Reith

Een sterk beeld: op een toneelvloer van 12.000 lege wijnflessen praten vijf vrienden over de liefde. Of beter: ze doen verwoede pogingen onder woorden te brengen wat ze voelen en ervaren, maar komen erachter dat het haast onmogelijk is precies te zeggen wat je denkt. Daarover gaat *Er moet licht zijn*, een stuk dat de jonge toneelschrijfster Hannah van Wieringen heeft geschreven voor Toneelgroep Oostpool. Een mooie maar abstracte tekst, vindt acteur Sanne den Hartogh. „Hannah gebruikt dwingende taal, zonder interpunctie, die multi-interpretabel is”, zegt hij. „De tekst heeft dichterlijke schoonheid, maar het is voor ons de kunst om het helder en concreet op de grond te krijgen.” Volgens Den Hartogh gaat *Er moet licht zijn* over ‘het stadium dat je

jeugd is afgesloten en dat je beseft dat de rest van het leven is begonnen’. „De hoofdpersoon heeft een verlangen naar het ervaren van echtheid en wil weten waar het in het leven echt om gaat. Hij creëert personages om zich heen die hem helpen die waarheid te voelen.” Hoewel het stuk over dertigers gaat, denkt de acteur dat iedereen zich erin kan herkennen. „Het is geen portret van een generatie, wel van een levensfase”, zegt hij. Het is niet voor het eerst dat het vernieuwde en verjongde Oostpool, dat inmiddels ruim een jaar bestaat, zich bezighoudt met grote levensvragen. „Dat is onvermijdelijk. Bij de groep die we zijn, horen bepaalde vragen over het zoeken naar zingeving”, vindt Den Hartogh. „*Wachten op Godot* gaat in zekere zin over dezelfde zoektocht, maar dan in een totaal andere verschijningsvorm.” Net als de hoofdpersoon beseft

Sanne den Hartogh in het decor van *Er moet licht zijn*. foto Marina Popova

ook Sanne den Hartogh (28) dat zijn jeugd voorbij is. „De laatste jaren ervaar ik meer de boog waaruit het leven bestaat”, zegt hij. „Als je jong bent, voel je je onsterfelijk en ben je daar niet mee be-

zig. Niet dat ik nu worstel met de vraag wat de zin van het leven is. Voor mij zit die zin in de pogingen naar het zoeken ervan, en in het verbeelden van die zoektocht. Daarom is het een voorrecht om

met theater bezig te kunnen zijn. Kunst vind ik een van de zinnigste dingen om te doen omdat het schoonheid schept.”

Bij Toneelgroep Oostpool doet Den Hartogh dat met twee regisseurs. Hij speelde in *Zomergasten* en *Wachten op Godot* van Erik Whien, Marcus Azzini tekende voor *Wat het lichaam niet vergeet*, *Los* en *Er moet licht zijn*. „Bij Marcus neem je wat explicieter jezelf mee, bij Erik ga je als groep naar iets op zoek. Maar beiden staan heel open voor onze inbreng”, zegt hij. „Het chique van een gezelschap is dat je samen iets opbouwt. Omdat ze me kennen, kunnen ze me blijven uitdagen iets spannends in mezelf te zoeken. Zo voorkom je dat je jezelf herhaalt.”

Er moet licht zijn. Huis Oostpool, Arnhem 9-02 t/m 20-02 en 30-03 t/m 10-04; Nijmegen 11-03; Doetinchem 26-03. www.oostpool.nl